

Végezetül a felperes úgy véli, hogy a megtámadott határozatok megsértik az átláthatóság, a jóhiszeműség és a bizalomvédelem általános elveit.

2007. október 8-án benyújtott kereset – Daskalakis kontra Bizottság

(F-107/07. sz. ügy)

(2007/C 315/89)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Constantin Daskalakis (Brüsszel, Belgium) (képviselő: S. A. Pappas, ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- A Közszolgálati Törvényszék semmisítse meg a kinevezésre jogosult hatóság 2007. június 28-án hozott határozatának a személyzeti szabályzat 7. cikkének (2) bekezdésében előírt kiegészítő juttatást egy évnél hosszabb időtartamra nem biztosító részét;
- A Közszolgálati Törvényszék kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes, aki egységvezetői munkakör ideiglenes betöltésére felhívott tisztviselő, azt a határozatot vitatja, amellyel a Bizottság az illetményének számítása során elutasította annak a juttatásnak a figyelembe vételét, amelyben ideiglenes egységvezetőként részesült, azon az alapon, hogy a személyzeti szabályzat 7. cikkének (2) bekezdése alapján ez a juttatás csak egy évig jár, még akkor is, ha a felperes ezen időtartam lejárta után továbbra is egységvezetőként dolgozott.

A felperes azt állítja, hogy a fent említett rendelkezésben előírt időbeli korlátozás kizárólag az ideiglenes kinevezés időtartamára vonatkozik, és nem érinti az ennek megfelelő díjazást, amennyiben az ideiglenes kinevezést egy éven túli időtartamra meghosszabbítják. A felperes szerint, ha az adminisztráció egy éven belül nem tudja betölteni az üres állást, nem hivatkozhat a saját mulasztására azzal a tisztviselővel szemben, aki az ideiglenes munkakört ennél hosszabb ideig tölti be.

A felperes ezen kívül a gondoskodási kötelezettség és a gondos ügyintézés elvének megsértését állítja. A Bizottságnak nem csak

a szolgálati érdeket kellett volna figyelembe vennie, hanem az érintett tisztviselő érdekeit is.

A felperes másodlagosan arra hivatkozik, hogy azért nevezték ki őt ideiglenes egységvezetőnek, mert a szóban forgó munkakört betöltő személynek a kötelező mobilitási terv alapján másik munkakörben kellett elhelyezkednie. Azt állítja, hogy az ő ügyére emiatt a személyzeti szabályzat 7. cikke (2) bekezdésének utolsó része vonatkozik, amelynek értelmében az ideiglenes kinevezés meghaladhatja az egy évet, amennyiben a kinevezés közvetlenül vagy közvetve olyan tisztviselő helyettesítésére irányul, akit szolgálati érdekből másik beosztásba rendelték ki.

2007. október 16-án benyújtott kereset – Doumas kontra Bizottság

(F-112/07. sz. ügy)

(2007/C 315/90)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Georgios DOUMAS (Brüsszel, Belgium) (képviselők: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis és E. Marchal ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- A Közszolgálati Törvényszék semmisítse meg a felperes 2006. november 24-i kérelmét elutasító határozatot;
- a Közszolgálati Törvényszék kötelezze az Európai Bizottságot arra, hogy vagyoni kártérítésként fizesse meg a felperesnek azt a díjazást, amelyet 2003. november 1-től 2007. szeptember 16-ig – azaz tényleges visszahelyezésének napjáig – meg kellett volna kapnia;
- a Közszolgálati Törvényszék kötelezze a Bizottságot arra, hogy az fizessen a felperesnek 200 000 eurót azon kár megtérítéseként, amelyet szakmai előmenetelének késedelmé, valamint a szakmai előrelépés (előléptetés, fizetési fokozat, nyugdíjrendszer...) lehetőségének elvesztése miatt elszenvedett, valamint – nem vagyoni kár jogcímén – különösen mivel szakmai előmenetelének bizonytalansága miatt egészségi állapota megromlott, amely bizonytalanság a kinevezésre jogosult hatóság kötelezettségzegei miatt már több mint három éve fennáll; a felperes fenntartja a jogot a követelt összegnek az eljárás során történő felemelésére vagy leszállítására;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes, az A5 besorolási fokozat 3. fizetési fokozatába besorolt tisztviselő, 2003. augusztus 1-jei levelében – 2002. október 1. és 2003. október 31. között kivett, személyes okokkal indokolt szabadságának (a továbbiakban: CCP) lejártá előtt három hónappal – közölte, hogy nem kéri CCP-jének meghosszabbítását. 2006. november 24-én kérelmet nyújtott be a kinevezésre jogosult hatósághoz, amelyben kérte egyrészt, hogy helyezték vissza a besorolási fokozatának megfelelő első megüresedő álláshelyre, másrészt pedig, hogy térítsék meg neki az amiatt elszenvedett kárt, hogy a Bizottság által elkövetett kötelességszegésekből eredően visszahelyezése nem történt meg, és a tanácsosi beosztásba való visszahelyezése csak 2007. szeptember 16-tól volt lehetséges.

Keresetének alátámasztására a felperes különösen a tisztviselők személyzeti szabályzata (a továbbiakban: személyzeti szabályzat) 40. cikkének, a CCP-jének lejártakor alkalmazandó 1988. szeptember 5-i bizottsági határozat 4. és azt követő cikkeinek, valamint a 2004. május 1-jén hatályba lépett, a CCP-re vonatkozó új, 2004. április 28-i bizottsági határozat 8. cikkének megsértésére hivatkozik.

A felperes ezenkívül arra is hivatkozik, hogy a visszahelyezését mellőző bizottsági határozatot egyáltalán nem indokolták meg.

A felperes különösen úgy érvel, hogy a számára jelentős kárt okozó ezen ismételt kötelességszegések a személyzeti szabályzat 12a. cikke szerinti lelki zaklatást jelentenek.

A felperes végül azt állítja, hogy a Bizottság figyelmen kívül hagyta a személyzeti szabályzat 40. cikkének (4) bekezdését és a gondos ügyintézés elvét.

2007. október 19-én benyújtott kereset – Wenning kontra Europol

(F-114/07. sz. ügy)

(2007/C 315/91)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Rainer Wenning (Hága, Hollandia) (képviselők: G. Vandersanden és C. Ronzi ügyvédek)

Alperes: Europol

Kereseti kérelmek

– A Közzolgálati Törvényszék semmisítse meg az Europol igazgatójának 2006. december 21-i határozatát, amely 2007.

október 1-jétől nem hosszabbítja meg a felperes szerződését és az Europolnál történő továbbfoglalkoztatását;

- A Közzolgálati Törvényszék következképp semmisítse meg vitatott határozat alapját képező szakmai előmeneteli és értékelő lapot;
- A Közzolgálati Törvényszék rendelje el a felperes által elszenvedett vagyoni és nem vagyoni kár megtérítését;
- A Közzolgálati Törvényszék az alperest kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes szerződésének meg nem hosszabbításáról szóló határozat sérti az indokolási kötelezettséget, mivel maga a határozat nem tartalmazza az alátámasztására szolgáló indokokat. A határozat érvénytelen szakmai előmeneteli és értékelő lapon alapul.

A felperes értékelő jelentését az Europol szakmai előmeneteli és értékelő eljárásra vonatkozó szabályainak (az Europol személyzeti szabályzatának 28. cikke, valamint a szakmai előmeneteli és értékelő eljárás irányelvei) megsértésével fogalmazták meg, és számos olyan mérlegelési hibát tartalmaz, amelyek téves jogalkalmazáshoz vezettek.

A felperes felettesei a felperes elbocsátásának céljával, nem pedig az értékelésének céljával folytatták le az értékelő eljárást. Ez hatáskörrel való visszaélést is képez.

A felperes feletteseinek egyetlen céljuk az volt, hogy ne hosszabbítsák meg a szerződését, az általa nyújtott jó teljesítmény és azon tény ellenére, hogy biztosították őt: az előző évhez képest jobb minősítést fog kapni, ha a javulása folytatódik. A felperes alappal bízott abban, hogy a szerződését határozatlan idejűre módosítják, vagy legalábbis meghosszabbítják.

A vitatott határozat és a meghozatalának körülményei a gondos ügyintézés elvének és a gondoskodási kötelezettségnek sem felelnek meg, amelyeket minden adminisztrációnak tanúsítania kell az alkalmazottai vonatkozásában.

Mind a szolgálati érdekek, mind pedig az alkalmazott érdekének megfelelt volna, ha a felperest megtartják az Europol szolgálatában. Valójában azt a munkát, ami a felperes feladata volt, továbbra is el kell végezni. Az elmúlt évek során a felperes folyamatosan bizonyította, hogy megfelelően el tudja ezt végezni, a munkatársainak és az Europol kötelékén kívüli személyeknek is a megelégedésére.

A felperessel szemben hátrányos megkülönböztetést is alkalmaztak azon más munkatársakhoz képest, akik ugyanolyan teljesítményt nyújtottak, mint ő, és meghosszabbították a szerződéseiket.

A felperes végül kártérítést kér azért a vagyoni és nem vagyoni kárért, amelyet a vitatott határozat okozott neki.